

[Bindslev.]

allerede som en første — og jeg tror, jeg kan sige ufravigelig — Betingelse nævnt, at den frie og uhindrede Adgang til Undervisning hævdes baade for fattig og rig. Dette betyder ikke, at vi fra vor Side ikke vil være med til en Omlægning af Skolevæsenet. Ikke mindst spiller det for os en særlig stor Rolle, at man forsøger paa at regulere den overhaandtagende Studenterproduktion. Jeg vil dog i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at Overproduktionen ikke er noget specielt dansk Fænomen, den kendes i alle vesteuropæiske Stater, og vore Nabolande Sverige og Norge har langt flere Studenter end vi, men alligevel vil man fra vor Side utvivlsomt gerne gaa med til en Mindskelse af Studentertallet og gerne gaa ind for det Synspunkt, at det er rimeligt, at Evner og Kundskaber bliver afgørende. En Skærpelse af Kravene til Studentereksamen vil derfor utvivlsomt være den naturlige Vej at følge, og en saadan Skærpelse skulde ikke alene ligge i de Fordringer, der stilledes til selve Studentereksamen, men skulde melde sig allerede ved Indgangen til Gymnasiet, saaledes at der der foregik en alvorlig Sigtning.

Et andet Synspunkt, vi fra vor Side kunde ønske hævdet, var, at de, der vil nyde godt af en billig Undervisning, ogsaa maa underkate sig de pædagogiske Bestemmelser, som fastsættes af Regering og Rigsdag, men paa den anden Side maa vi ogsaa hævde, at de, som selv ønsker at betale alt, som ogsaa ikke ønsker at nyde godt af det offentlige Understøttelse til deres Undervisning, frit og uhindret maa have Adgang til at tage de Eksaminer, som de ønsker, hvis deres Evner da i øvrigt sætter dem i Stand dertil. De Lempelser i Kravene, som fra saadanne private Undervisningsanstalters Side skulde ønskes, maatte naturligvis udelukkende gives efter pædagogiske Hensyn. Jeg maa dog anse det for meget væsentligt, at der bevares en Kontinuitet mellem Folkeskolen og Gymnasiet, og man maa derfor bestræbe sig for, at den udvidede Undervisning, som jo stadig vil være en Forudsætning for Gymnasieskolen, bevares i Tilslutning til Gymnasiet. Derom vil sikkert alle de være enige, som i den store Skolekommission samlede sig om det 4-aarige Gymnasium, at de pædagogiske Forhold i Øjeblikket ikke tillader, at Gymnasiet kommer til at svæve frit i Luften. Dette udelukker naturligvis ikke, at den udvidede Undervisning — som det vist er Tanken — bliver Kommunernes Sag, medens Staten betaler Gymnasieundervisning-

gen, og at dette ordnes som et simpelt Refusionsspørgsmaal. Det er i og for sig meget godt at faa fastslaaet, at Gymnasieundervisningen er en Statsinteresse, og dette kunde man vel ogsaa i denne Sammenhæng betone overfor visse Krav; der er fremsat fra særlig sønderjydske Side. Men altsaa, Kontinuiteten mellem Folkeskolen og Gymnasiet maa man bestræbe sig for at bevare.

I denne Forbindelse vil jeg gerne have Lov at sige til den højtærede Undervisningsminister, at det maaske kunde have været ønskeligt, om den pædagogiske Kommission, som han har overgivet sit Forslag til, var blevet suppleret med et Par udprægede Folkeskolerepræsentanter. Man kan ikke lade være at undre sig over, at netop *denne* Undervisningsminister ikke har haft Øjnene aabne for Ønskeligheden af, at en Nyordning blev Resultatet af et Medarbejde ogsaa fra Folkeskolens Side.

Men er altsaa dette sagt, og ønskes altsaa Kontinuiteten fastholdt i Forhold til Folkeskolen, maa man ogsaa sige, at der utvivlsomt vil rejse sig en Mængde Problemer med Hensyn til denne Nyordning, og af dem skal jeg i første Række nævne cand. mag.ernes Stilling. Jeg vil fremhæve, at det utvivlsomt bliver nødvendigt under en eller anden Form at give cand. mag.erne Adgang til den udvidede Folkeskole, at de med andre Ord, hvad de ikke er i Øjeblikket uden Dispensation, bliver stillet paa lige Fod med de Lærere, som har Seminarieuddannelse. Jeg siger det, fordi det simpelt hen er en pædagogisk Nødvendighed for de Lærere, der skal arbejde i Gymnasieskolen, at deres Undervisningsmetode ikke bliver ensidig, men at de gennem et Arbejde ogsaa med Elever paa andre Alderstrin faar en nøjagtig Føling med, hvad der kan kræves og ventes af Børn i de forskellige Aldre.

I øvrigt vil jeg fremhæve som et — jeg tror jeg kan sige: alment — konservativt Synspunkt, at vi føler det som noget højt utrygt, at der idelig og altid er Uro om Skolen. Det er muligt, at vi nu skal gaa ind til visse Reforme paa Skolevæsenets Omraade, det er muligt, at der indeholdes Forbedringer i den Skitse, Undervisningsministeren har givet, men vi maa fra konservativ Side fremhæve den store Fare, der altid er ved at eksperimentere med disse Spørgsmaal, ikke mindst med Skolen, hvor det drejer sig om et levende Menneskemateriale. Det kan blive uhyre skæbnesvangert, hvis man med meget korte Mellemløb skifter om fra det ene System til det